

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 26114

гр. София, 31.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
закрито заседание на 31.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разглежда дело номер **4448** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК.

Делото е образувано по жалба на Ай-Ч. Ли, гражданка на Т., чрез адвокат В. Д. срещу отказ от 03.04.2025 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип „D” по заявление № АТН 2400088V, на Завеждащ консулската служба, при посолството на Република България в [населено място], Г..

По делото е постановено решение № 23833/10.07.2025 г., с което жалбата е уважена.

С молба от 21.07.2025 г. процесуалният представител на ответника е поискал, съдът да измени решението си в частта за разноските, като на жалбоподателя се присъди възнаграждение в минимален размер, поради това, че спорът не с фактическа и правна сложност.

От пълномощника на жалбоподателя е постъпил отговор, в което молбата се оспорва като неоснователна.

Съдът, като взе предвид изразеното в молбата на пълномощника на оспорващия, както и доказателствата по делото, намира следното:

Съгласно чл. 248, ал.1 ГПК, приложим съобразно препращащата норма на чл.144 АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. В конкретния случай решението на съда подлежи на обжалване, поради което е относима първата хипотеза.

Искането за изменение на решението в частта за разноските е предявено в установения срок, поради което и доколкото е направено от надлежна страна, е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ.

По силата на чл. 78, ал. 5 от ГПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е

прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. В разпоредбата не е указано в какъв срок следва да бъде направено възражението за прекомерност, поради което съдът намира, че в случая, няма пречка то да бъде разгледано, защото е предявено в срока по чл. 248 от ГПК.

От друга страна съдът намира това възражение за неоснователно.

В случая адвокат Д. е извършил всички действия по изготвянето и подаването на жалбата, явил се е лично по време на насроченото открито съдебно заседание по делото и е изпълнил указания на съда, дадени с определения за насрочване на делото, представяйки допълнителни документи.

Следва да се отбележи, че договореното и платено адвокатско възнаграждение между адвокат Д. и Ай-Ч. Ли, гражданка на Т. е в минимален размер, съгласно чл. 8 , ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (Загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.).

Във връзка с изложеното, съдът намира, че искането пълномощника на ответника за изменение на решение № 23833/10.07.2025 г. е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 248 от ГПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искане от 21.07.2025 г. на процесуалния представител на ответника, съдът да измени решение № 23833/10.07.2025 г. в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване, по реда на обжалване на съдебното решение - пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.